

Ajánló

Ortegától a szövegelemzésig

Kevés olyan probléma, módszer van szakmánkban, amelyet annyit vitattak, mint a hivatkozéselemzés. Ezen belül is az Ortega-hipotézis, amelyről a TMT-ben 1981/82-ben tanulmányok, néha indulatos írások jelentek meg. A kérdés az volt, hogy kevesen vannak a sokat publikáló és hivatkozott tudósok a keveset publikáló és hivatkozott, akár egyáltalán nem hivatkozott tudósok sokaságával szemben. (Nevezik őket „nyársforgató kutyák”-nak, turnspitsnek.) Van-e létjogosultsága e szerény többségnek? Egyáltalán lehet-e a hivatkozottság a tudósok minősítésének módszere? Mára a kérdés elavult ebben a formában, hiszen a Nagy Tudomány korszakában, a szervezett „nagyipari” korszakában aligha vethető fel.

Száva-Kováts Endre erről ír izgalmas, adatgazdag tanulmányt. Jelentősnek számíthatjuk, mert maga a módszer, a hivatkozásanalízis mára még inkább virulensebb, és az lesz a jövőben is. Száva-Kováts tanulmánya eszünkbe juttatja a tudománymérés és -metria tudományát, itthon a szakma újabban elhanyagolja, az oktatásban sincs jelen, pedig a tudástársadalomban a könyvtár- és információtudomány egyik alapozó diszciplínája lesz.

Gyakorlati kérdéssel foglalkozik **Bakó Dorottya** írása, a könyvtáros nézőpontjából néz szembe a sokáig riasztó, de elkerülhetetlen feladattal, a retrospektív konverzióval. Riasztó vonása a méretek miatt alakult ki, de lám, Bakó Dorottya kitekintése mutatja, hogy a felmerülő problémák még egy szőrszálhasogató „címle-író” számára is megszelídültek.

Bíró Szabolcs ugyancsak gyakorlati területre kalauzol a szövegfeldolgozás kis eszközeinek ismertetésével, az SGML és az XML lehetőségeivel.

Horváth Tibor